

לזכות הודיה אמונה בת שושנה רחל שתחי' לרפואה שלימה בתוך שאר חולי ישראל

1. שלח לך אנשים (יג,ב) - שליחות מנלן דתניא ושלח מלמד שהוא עושה שליח ושלח מלמד שהשליח עושה שליח
2. אשר אני נתן לבני ישראל (שם) - ג' מתנות טובות נתן הקב"ה לישראל וכולן לא נתנו אלא ע"י יסורין אלו הן תורה וא"י והעוה"ב
3. שם - כשבאו בני אפריקיא לדון עם ישראל לפני אלכסנדרוס מוקדון אמרו לו ארץ כנען שלנו היא... אמר להו גביהא בן פסיסא לחכמים תנו לי רשות ואלף ואדון עמהן... אמר להם מהיכן אתם מביאים ראיה אמרו לו מה"ת אמר להן אף אני לא אביא לכם ראיה אלא מה"ת שנאמר ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו עבד שקנה נכסים עבד למי ונכסים למי וכו'
4. וראיתם את הארץ (שם, יח) - טעמא דרצו הא לא רצו אין מחייבין אותו אלמא היזק ראיה לאו שמייה היזק ואימא מחיצה... וכיון דרצו בונין את הכותל בעל כרחו אלמא היזק ראיה שמייה היזק
5. הבמחנים אם במבצרים (שם, יט) - מאי פרוזים ומאי מוקפין דכתיבי גבי מקרא מגילה משום דהני מיגלו והני לא מיגלו והא נמי מיגליא או דלמא משום דהני מיגלו והני לא מיגלו והא נמי מיגליא
6. השמנה הוא אם רזה (שם, כ) - המקבל שדה מחבירו ב' כור חטים לשנה ולקתה נותן לו מתוכה היו חטיה יפות לא יאמר לו הריני לוקח מן השמנה אלא נותן לו מתוכה
7. בכורי ענבים (שם) - הפריש בכורים קודם לחג ועבר עליהן החג ירקבו מאי לאו משום דלא מצי למיקרי עליהן ואי סלקא דעתך קרייה אין מעכבת בהן אמאי ירקבו כדר"ז דאמר ר"ז כל הראוי לבילה אין בילה מעכבת בו וכל שאינו ראוי לבילה בילה מעכבת בו
8. ויעלו בנגב ויבא עד חברון (שם, כב) - מלמד שפירש כלב מעצת מרגלים והלך ונשתטח על קברי אבות אמר להן אבותי בקשו עלי רחמים שאנצל מעצת מרגלים
9. אחימן ששי ותלמי (שם) - בד"א בשמות מובהקין אבל בשמות שאין מובהקין נעשה כמי שנעשו בהדיוט ופסולין
10. זמורה ואשכול ענבים אחד...ומן הרמנים ומן התאנים (שם, כג) - כל מי שקבוע בא"י ומדבר לה"ק ואוכל פירותיו בטרה וקורא ק"ש בבקר ובערב יהא מבושר שכן העוה"ב הוא
11. שם - בעו מיניה מרב כהנא גוי מהו שיליך ענבים לגת אמר להו אסור משום לך לך אמרין נזירא סחור סחור לכרמא לא תקרב
12. וילכו ויבאו (שם, כו) - המביא גט ממדה"י צריך שיאמר בפ"נ ובפ"ג... וחכ"א א"צ שיאמר...אלא המביא ממדה"י והמוליך והמביא ממדינה למדינה במדה"י
13. ויהס כלב את העם (שם, לו) - השותק ע"מ למיקט מפר אפי' מכאן ועד י' ימים
14. דבת הארץ (שם, לב) - על מה קטורת מכפרת על לשון הרע יבא דבר שבחשאי ויכפר על מעשה חשאי
15. ארץ אכלת יושביה (שם) - אמר הקב"ה אני חשבתיה לטובה והם חשבו לרעה אני חשבתיה לטובה דכל היכא דמטו מת חשיבא דידיהו כי היכי דניטרדו ולא לשאלו אבתריהו
16. בלילה ההוא (יד,א) - אותו לילה ליל ט' באב היה אמר להם הקב"ה אתם בכיתם בכיה של חנם ואני קובע לכם בכיה לדורות
17. קרעו בגדיהם (שם, ו) - הקורע בחמתו ובאבלו ועל מתו חייב ואע"פ שמחלל את השבת יצא ידי קריעה
18. שם - כל קרע שאינו בשעת חימים אינו קרע
19. טובה הארץ מאד מאד (שם, ז) - ' תנאין התנה יהושע שיהו מרעין בחורשין ומלקטין עצים בשדותיהם ומלקטים עשבים בכל מקום חוץ מתלתן וקוטמים נטיעות בכל מקום חוץ מגרופיות של זית ומעין היוצא בתחילה בני העיר מסתפקין ממנו וכו'
20. ה' ארץ אפים ורב חסד (שם, יח) - מלמד שנתעטף הקב"ה כש"צ והראה לו למשה סדר תפלה א"ל כל זמן שישראל חוטאין יעשו לפני כסדר הזה ואני מוחל להם
21. סלח נא לעון העם הזה (שם, יט) - ג' פרנסים טובים עמדו לישראל אלו הן משה ואהרן ומרים וג' מתנות טובות ניתנו על ידם
22. לעדה הרעה הזאת (שם, כז) - כל דבר שבקדושה לא יהא פחות מי'
23. כן אעשה לכם (שם, כח) - שבועה שזרק פלוני צרור לים ושלל זרק רב אמר חייב ושמאל אמר פטור רב אמר חייב איתיה בלאו והן ושמאל אמר פטור ליתיה בלהבא
24. וטפכם אשר אמרתם לבזי יהיה (שם, לא) - ר"י אומר שבניה שנפדית הרי היא בקדושתה אף על פי שגדולה
25. יום לשנה (שם, לד) - המשפיר בית לחבירו לשנה מונה י"ב חודש מיום ליום ואם אמר לשנה זו אפי' לא עמד אלא בא' באדר פיון שהגיע יום א' בניסן עלתה לו שנה
26. ויעלו אל ראש ההר (שם, מ) - השוכר את החמור להוליכו בהר והוליכו בבקעה בבקעה והוליכו בהר אפי' זו י' מילין וזו י' מילין ומתה חייב
27. לפלא נדר או בנדבה (טו,ג) - לדברי האומר נדרים ונדבות אין קרבין בי"ט לא תימא מדאורייתא מחזא חזו ורבנן הוא דגזרי בהו גזירה שמה ששה אלא אפי' מדאורייתא נמי לא חזו דהא ב' הלחם דחובת היום ניהו וליכא למגזר שמה ששה ואינו דוחה לא את השבת ולא את י"ט
28. והקריב המקריב קרבנו לה' מנחה (שם, ד) - סדר מנחות ביצד אדם מביא מנחה מתוך ביתו בקלות של כסף ושל זהב ונותנה לתוך כלי שרת וכו'
29. מנחה סלת עשרון (שם) - [כהנת שנתערב ולדה בולד שפחתה] נותנין עליהם חומרי כהנים וחומרי ישראלים למאי הלכתא אמר ר"פ למנחתם נקמצת כמנחת ישראל ואינה נאכלת כמנחת כהנים
30. סלת עשרון בליל ברביעית ההין שמן ויין לנסך רביעית ההין (שם, ד-ה) - ד' חותמות היו במקדש וכתוב עליהן עגל זכר גדי וחוטא בן עזאי אומר ה' היו
31. שם - תנו רבנן ומנחתם ונסמיהם הבא מנחה ואחר כך הבא נסכים רבי אומר זבח ונסכים הבא זבח ואחר כך הבא נסכים
32. או לאיל תעשה מנחה (שם, ו) - ד' אילים שאינן טעונין לחם שלו ושלה ושלאחר המיתה ושלאחר כפרה

פרשת שלח תשפ"ו – Zichru Simanim Parshas haShavua Quiz

33. שם - או לאיל ל"ל לרבות את הפלגס הניחא לרבי יוחנן דאמר ברביה הוא דתנן הקריבו מביא עליו נסכי איל ואינו עולה לו מזבחו ואמר רבי יוחנן או לאיל לרבות את הפלגס אלא לבר פדא דאמר מיייתי ומתני דספיקא הוא אצטרף קרא לרבווי ספיקא ודאי לבר פדא קשיא (2)
34. הקהל חקה אחת לכם (שם, טו) - גר נושא ממזרת דברי ר' יוסי ר' יהודה אומר גר לא ישא ממזרת א' גר א' עבד משוחרר וחלל מותרים בכהנת מ"ט דרבי יוסי ה' קהלי פתיבי א' לכהנים וא' ללוים וא' לישראלים וא' למישרי ממזר בשתוקי וא' למישרי שתוקי בישאל קהל גרים לא איקרי קהל
35. חלה תרימו תרומה (שם, כ) - ב"ש אומרים אין מוליכין חלה ומתנות לפהו ביו"ט בין שהורמו מאמש בין שהורמו מהיום וב"ה מתירין שם - חלה בזמן הזה דרבנן ותרומה דאורייתא
36. שם - ר"ש בן יהודה וב"ש וראב"י ור"ש בן אלעזר ורבי ישמעאל כוליהו סבירא להו שינוי במקומו עומד... ר"א בן יעקב אומר הרי שגזל סאה של חטין טחנה לשה ואפאה והפריש ממנה חלה כיצד מברך אין זה מברך אלא מנאץ
37. שם - מראשית ערסתיכם (שם, כא) - האוכל כמדה זו ה"ז בריא ומבורך יתר על כן רעבתן פחות מכאן מקולקל במעיו
38. שם - עיסה של מע"ש לדברי ר"מ פטורה מן החלה לדברי חכמים חייבת בחלה (2)
39. והקריבה עז בת שנתה לחטאת (שם, כז) - ועשה כאשר עשה מה בא ללמוד לכפול בהזאתו ולמד שאם חיסר א' מכל המתנות לא עשה ולא כלום אין לי אלא מתן שבע שמעכבות בכל מקום מתן ארבע מניין תלמוד לומר כן יעשה לפר זה פר יום הכפורים כאשר עשה לפר זה פר כהן משיח החטאת אלו שעירי ע"ז
40. וכפר הכהן על הנפש השגגת בחטאה בשגגה (שם, כח) - משיח בע"ז רבי אומר בשגגת מעשה וחכ"א בהעלם דבר... מ"ט דרבי אומר קרא וכפר הכהן על הנפש השגגת בחטאה בשגגה הנפש זה משיח השגגת זה נשיא בחטאה בשגגה רבי סבר חטא זה בשגגה יהא ורבנן סברי מי שחטאתו בשגגה יצא משיח שאין חטאתו בשגגה אלא בהעלם דבר
41. הוא מגדף (שם, ל) - אלו הן הנסקלין הבא על האם ועל אשת האב ועל הכלה ועל הזכור ועל הבהמה והאשה המביאה את הבהמה והמגדף והעובד ע"ז וכו'
42. איש מקשש עצים (שם, לב) - מקו"ו זה צלפחד... מה להלן צלפחד אף כאן צלפחד דברי ר"ע
43. ועשו להם ציצת (שם, לח) - פרשת ציצית מפני מה קבעוה אמר ר"י בר חבביבא מפני שיש בה ה' דברים מצות ציצית יציאת מצרים עול מצות ודעת מינים הרהור עבירה והרהור ע"ז
44. שם - ארבע ציציות מעכבות זו את זו שארבעתן מצוה א' מאי בינייהו אמר רב יוסף סדין בציצית איכא בינייהו רבא בר אהינא אמר טלית בעלת ה' איכא בינייהו רבינא אמר דרב הונא איכא בינייהו דאמר רב הונא היוצא בטלית שאינה מצויצת כהלכתה בשבת חייב חטאת
45. והיה לכם לציצת (שם, לו) - דמלאכא אשכחיה לרב קטינא דמיכסי סדינא א"ל קטינא קטינא סדינא בקייטא וסרבלא בסיתוא ציצית של תכלת מה תהא עליה א"ל ענשיתו אעשה א"ל בזמן דאיכא ריתחא ענשין
46. ולא תתורו (שם) - כל מה שאדם רוצה לעשות באשתו עושה... ולא תתורו אחרי לבבכם מכאן אמר רבי אל ושתה אדם בכוס זה ויתן עיניו בכוס אחר
47. תרש לאמר (יהושע ב, א) - תרש שדיברו חכמים בכל מקום שאינו שומע ואינו מדבר הא מדבר ואינו שומע ואינו מדבר חייב
48. בפשתי העץ (שם, ו) - מנלן דפשתו איקרי עץ אמר מר זוטרא דאמר קרא והיא העלתם הגגה ותטמנם בפב' העץ
49. הערכות לה על הגג (שם) - הנהו בי תרי דהוו דיירי חד עילאי וחד תתאי איפחית מעזיבה כי משי מיא עילאי אזלי ומזקי לתתאי מי מתקון

1. קידושין מא	11. עבודה זרה נט	21. תענית ט	31. מנחות מד	41. הוריות ז
2. ברכות ה	12. גיטין ב	22. מגילה כג	32. נזיר כד	42. סנהדרין נג
3. סנהדרין צא	13. נדרים עח	23. שבועות כה	33. מנחות צא, חולין כג	43. שבת צו
4. בבא בתרא ב	14. יומא מד	24. כתובות לו	34. קידושין עג	44. ברכות יב
5. מגילה ה	15. סוטה לה	25. ראש השנה ז	35. ביצה יב	45. מנחות לז
6. בבא מציעא קו	16. תענית כט	26. בבא מציעא עח	36. כתובות כה	46. מנחות מא
7. מכות יח	17. שבת קה	27. ביצה כ	37. בבא קמא צד	47. נדרים כ
8. סוטה לד	18. מועד קטן כד	28. סוטה יד	38. עירובין פג	48. חגיגה ב
9. גיטין יא	19. בבא קמא פא	29. יבמות ק	39. פסחים לח, סוכה לה	49. שבת כז
10. שקלים ט	20. ראש השנה יז	30. שקלים יד	40. זבחים לט	50. בבא מציעא קיז